

6. FESTIWAL FILMÓW ROSYJSKICH „Sputnik Nad Polską”

KOKOKO

Gatunek: Komedia
Reżyser: Awdotia Smirnowa
Czas trwania: 100 min
Data produkcji: 2012

W ciągu dnia – praca w muzeum, wieczorem Wiadomości w RenTv, w dni wolne spotkania i seks byłym mężem- pracownikiem naukowym średniej klasy. Liza typowy przedstawiciel petersburskiej inteligencji, Wika- dziewczyna z prowincji. Urlop dla niej to wódka, imprezy i awantury...Mogłoby się wydawać, że nic ich nie łączy. Jednak kiedy trafiły na siebie- zaprzyjaźniły się: woda i ogień, stara panna i imprezowiczka, inteligencja i plebs. Liza i Wika dwie strony jednego medalu o nazwie...Rosja.

ŚWIAT SIĘ ŚMIEJE

Gatunek: komedia
Reżyser: Grigorij Aleksandrow
Rok produkcji: 1934
Czas trwania: 90 min

Kostek Potiechin, pastuch znad Morza Czarnego, kocha muzykę i często przygrywa swojej trzodzie na fujarce. Talent chłopaka wzbudza zainteresowanie młodego profesora wiolinistyki. Pod jego kierunkiem Kostek uczy się grać na skrzypcach, robiąc szybkie postępy. Pewnego dnia Elena, ekscentryczna panna z dobrego domu, bierze omyłkowo Kostka za słynnego dyrygenta Leopolda Frasziniego. Nie dziwią jej nawet rubaszne maniery pastucha, gdyż uznaje je za przejaw oryginalności artysty. Elena zaprasza Kostka na przyjęcie do swojej luksusowej nadmorskiej willi. Z winy Potiechina przyjęcie kończy się wielką kłapą. Kilka miesięcy później Kostek wyrusza do Moskwy

TEŻ CHCĘ

Gatunek: Dramat
Reżyser: Aleksiej Bałabanow
Rok produkcji: 2012
Czas trwania: 89 min

Film opowiada historię podróży pewnej piątki osób. Bandyta, jego przyjaciel Matwiej z ojcem – staruszką, Muzyk oraz piękna, młoda dziewczyna wybrali się na poszukiwanie Dzwonnicy Szczęścia, która według wierzeń znajduje się gdzieś między Sankt Petersburgiem a Ugliczem, w pobliżu opuszczonej elektrowni atomowej. Mówi się, że Dzwonnica „zabiera” ludzi, spełniając ich marzenia. Ale nie wszystkich. Każdy z jadących ciemnym, dużym samochodem wierzy, że Dzwonnica „zabierze” właśnie jego i pozwoli osiągnąć mu wieczne szczęście.

PALACZ

Gatunek: Dramat

Reżyser: Aleksiej Bałabanow

Rok produkcji: 2010

Czas trwania: 87 min

Obsada: Michaił Skriabin, Jurij Matwiejew, Aleksandr Mosin,

Aida Tumutowa, Anna Korotajewa, Wiaczesław Tielnow

Nagrody:

2010 – „Biały Słoń” - Nagroda Krytyków na Festiwalu Filmów Rosyjskich

„Okno na Europę” w Wyborgu

Najnowszy, trzynasty film fabularny Aleksieja Bałabanowa, uwielbianego i jednocześnie kontrowersyjnego rosyjskiego reżysera, twórcy filmów, które weszły do kanonu rosyjskiej kultury przełomu XX i XXI wieku. Petersburg, połowa lat dziewięćdziesiątych XX w. W starej kotłowni na obrzeżach miasta mieszka milczący Jakut, weteran wojny w Afganistanie, major w stanie spoczynku. Teraz, po powrocie z wojny, pracuje jako palacz. W wolnym czasie, na rozklekotanej maszynie do pisania, nieporadnie pisze swoją opowieść o ruskim rozbójniku. Jednakże, mimo stanu odosobnienia, który zapewnia obskurna kotłownia, weterana odwiedzają najróżniejsi goście.

IDZ I PATRZ

Gatunek: dramat wojenny

Reżyser: Elem Klimow

Rok produkcji: 1985

Czas trwania: 136 min

Film Elema Klimowa w scenerii Alesja Adamowicza z 1985 roku, jest jednym z najbardziej przerażających filmów o wojnie. Nie tylko wojnie 1941-1945, ale o wojnie jako destrukcyjnej sile, burzącej naturalną kolej rzeczy. Film jest oparty na realnych faktach i odwołuje się do „Chatyńskiej opowieści” Adamowicza.

Autorzy wybrali właśnie to miejsce i te wydarzenia, które stały się symbolem biedy i cierpienia narodu. Bohaterem filmu jest szesnastoletni Flora, który wyruszył do lasu, żeby pomagać partyzantom. Na początku filmu jest jeszcze prawie dzieckiem. Na końcu, po przerażających akcjach faszystowskich, staje się dorosłym, starym człowiekiem. Wojna zniekształciła jego delikatne, dziecięce rysy i zmieniła je w bruzdy starca. Zmieniona twarz Flory jest twarzą wojny.

„Czarująco - nieludzki film, który widzi mi się jako czerwone apetyczne jabłko, zjedzone wewnątrz poprzez robaków wariactwa.” Władzimir Gordiejew

LECĄ ŻURAWIE

Gatunek: melodramat, wojenny

Reżyser: Michaił Kałatozow

Rok produkcji: 1958

Czas trwania: 97 min

"Lecą żurawie" to piękna, nagrodzona w 1958 roku na XI MFF w Cannes "Złotą Palmą", historia romantycznej i głęboko tragicznej miłości pary kochanków, których szczęściu przeszkodziła wojna. Borys zgłasza się jako ochotnik na front, Weronika w dniu swoich urodzin zostaje sama. Wojna zbiera swe okrutne żniwo - Borys ginie od zbłąkanej kuli. Weronika zaś poślubia jego brata Marka, któremu uległa w chwili stresu wywołanego nalotami bombowymi. Jej małżeństwo nie może być szczęśliwe - wszystkie myśli i uczucia dziewczyny zabrał ze sobą Borys. W dniu wyzwolenia wśród szczęśliwego, wiwatującego tłumu Weronika czuje się obco. Dla niej nie ma ukojenia. Niezwykły, wzruszający film pokazujący wojnę w nietypowy dla kinematografii radzieckiej sposób. Nie ma tu monumentalnych scen batalistycznych, rozwianych sztandarów i dowódców podejmujących decyzje ze stoickim spokojem. Kałatozow pokazuje wojnę z całą jej odpychającą ohydą, jako siłę niszczącą człowieka fizycznie i degradującą moralnie. Większość akcji rozgrywa się na zapleczu frontu na tle codziennego, morderczego wysiłku ludzi rzuconych w wir wojennej maszyny. Wspaniałe role Samojłowej i Batałowa urzekają głębią przeżyć psychologicznych i oszczędnością środków wyrazu. Określając swój sposób pracy reżyser mówił: Wyznaję zasadę następującą: w filmie stwarzam kilka zasadniczych węzłów fabuły i te węzły nasycam liryzmem, aż do granic wytrzymałości. W tych punktach staram się atakować widza wzruszeniem. W nich wyrażam swój stosunek uczuciowy do tematu. Zwraca także uwagę strona plastyczna filmu. Kałatozow podkreślał, że język filmu jest językiem plastyki, a nie literatury, językiem obrazów a nie anegdoty i dialogów. Scenariusz wydaje mi się o tyle ważny, o ile stoją za nim obrazy. Uroda obrazów w tym filmie zasługuje na szczególną uwagę.